

Четвърта статия на Богородичния акатист бе прочетена в столичния храм „Св. Параскева”

На 1 април, петъчната вечер на четвъртата седмица на Великия пост, в столичния храм „Св. Параскева” на ул. “Раковска” №58, бе отслужено Малко повечерие с Молебен канон към Пресвета Богородица и четвърта статия на Богородичния акатист.

Съгласно програмата на Софийска митрополия тя бе прочетена от Негово Високопреподобие архимандрит Василий, протосингел на Софийска митрополия.

Молитвено присъстваха Негово Преосвещенство Белоградчишкият епископ Поликарп, викарий на Софийския митрополит, архимандрит Евтимий, духовен надзорник на Софийска епархия и столични духовници.

Възхвалните песнопения към Божията Майка бяха изпълнени от Софийския свещенически хор, ръководен от ставрофорен иконом Кирил Попов.

Множество християни от цяла София се събраха за съборна възхвала на Божията Майка и заедно с певците молитвено отпяваха припевите: „Радвай се, Невесто неневестна“ и „Алилуия“. Към богомолците, дошли в тази петъчна вечер, с възхвално слово за Св. Богородица се обърна архимандрит Василий.

“Много често в дните на поста преповтаряме думата усъвършенстване. Срещаме различни примери в Священото Писание, в богослужебните текстове, в светоотеческата литература, в Акатиста на Света Богородица, в Покаяния канон на св. Андрей Критски. Чуваме за това въздигане на човека и преминаването му на по-високо ниво в поведението и духовното му възрастване. Това е така, защото целият живот на християнина е едно пътуване към вечността и постоянно изкачване по стълбицата на добродетелността.

Целият този път не можем да извървим без благодатната Божия помощ и търсим общение с Твореца. Отправляме пламенни молитви към Господа да ни опрости греховете, да ни дари мирен, безболезнен живот. Да ни дарува преизобилно Своята благодат и да сме здрави – ние и близките ни. Да бъдем изпълнени с радост и след приключването на земния ни път да не бъдем посрамени. Да имаме добрия отговор на Страшния Христов съд.

Насъщна и естествена нужда за човека е да има кой да го наставлява в живота. Практиката в Църквата, особено в монашеската общност, е да има един духовник, пред когото човек да открива тайните на сърцето си, а той да го научи как да го ползва и да му е пътеводител по пътя на спасението. Колко щастлив е християнинът! През това пътуване той не е сам. Има и наставника, и майчинската помощ, и закрилата на Пречистата Дева. Тя е душата на православните. В нея са събрани всички достойнства и съвършенства на човешката личност. Чрез нея Господ дойде при нас, чрез нея ние отиваме при Него! Тя е стълбицата, по която Бог слезе при човека, и по която човек възлиза при Бога...

Света Богородица със своя чист и непорочен живот се засели в Свята Светих на храма, издигнат на светата планина Сион и оттам лъчезарно осветява пътя на верните. На земята, по лични достойнства Тя стои над всички човеци, на небето – Тя е по-високо от всички небесни сили.

Православните имат в Нейно лице най-верният пътепоказател за смислен, богонравен живот на земята и вечно спасение на небето. Който желае

застъпничеството Й, нека Й подражава в чистия и богопредан живот. Греховният живот погубва човека. Той прави напразни всички усилия за душевно спасение, оставя нечути дори горещите молитви.

Назидателен е за всички ни урокът на Света Богородица, който дала на един човек. Той живеел в грехове и настоятелно Я молел да го избави от някаква голяма неприятност. Молитвата му оставала безплодна, но той продължавал горещо, със сълзи да се моли. Веднъж, при голяма молитвена съсредоточеност, той изпаднал в лека дрямка и видял, че насреща му иде огреяна от светлина Девица, която му поднесла вкусна гозба в нечист съд. Гозбата го блазна, а съдът – отвращавал... Не смее да хапне.

– Не мога да вкуся, заради този мръсен съд! – рекъл той. Светлосиялната отвърнала:

– Как тогава искаш да чуя молитвата, която ми отправяш от нечисто сърце? По-напред се умий с покаяние, помоли се с чисто сърце, и ще бъдеш чут.

От този урок и ние има да се поучим. Нравствено чист живот може да има всеки, ако изгради правило на съвестта си: да не говори и да не върши зло. Когато бъде справедлив в отсъждането, скромен и внимателен в изразите, снизходителен в обноските с всички. Когато си изгради съзнание, че Божията правда е вечна и Неговият закон – истина (Пс.118:142) и се стреми те да оросяват сърцето му като утринна роса. Когато следваме пътищата на Света Богородица, Тя ще изпълни сърцата ни с радост. А радостта е същността на православиеето.” – каза в словото си отец протосингелът.

След повечерието епископ Поликарп, след като се поклони на олтарните икони, благослови събралите се християни от името на Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Неофит.

[ЗА ПОВЕЧЕ СНИМКИ НАТИСНЕТЕ ТУК.](#)

bg-patriarshia.bg